

РЕШЕНИЕ

№ 5105

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 11.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **5064** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ (ИА „АА“) срещу решение № ППН-01-336/2021 от 30.01.2023 г. на Комисията за защита на личните данни, с което на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни е обявена за основателна жалбата на Ф. С. Д. срещу ИА „АА“ и е наложена имуществена санкция на агенцията в размер на 1500 лева.

С решението на основание чл. 58, параграф 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 се издава разпореждане на администратора за цялостно и системно обучение, свързано със защитата на личните данни, на административния персонал, който извършва проверки и съставя актове за установяване на нарушения.

В жалбата се твърди, че КЗЛД се е произнесла по недопустима жалба с оспорваното решение. Твърди се, че жалбата на заинтересованата страна Ф. Д. до КЗЛД е подадена извън 6-месечния преклузивен срок по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, който срок започва да тече от узнаването за извършеното нарушение, а именно: 29.07.2020 г., датата на която е извършена проверка на автобуса и е копирана личната ѝ карта. Според жалбоподателя КЗЛД неправилно е приела, че Ф. Д. е узнала за копирането на личната ѝ карта на 22.03.2021 г., когато е била разпитана като свидетел по АНД № 382/2020 г. по описа на Районен съд – Велинград, тъй като по делото не са ѝ предявявани доказателства, като поддържа, че същата е узнала за копирането на личната ѝ карта по време на извършване на проверката в автобуса на 29.07.2020 г., когато е доброволно е предала документа на проверяващите органи на ИА „АА“.

Според жалбоподателя крайният срок за подаване на жалба до КЗЛД в случая е бил до 29.01.2021 г., а жалбата е подадена на 19.04.2021 г., тоест девет месеца след узнаване на нарушението. По изложените съображения жалбоподателят счита, че КЗЛД е извършила съществено нарушение на административнопроизводствените правила. При условията на евентуалност счита оспореното решение като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди се в жалбата, че обработването на лични данни е в съответствие с законовите правомощия на контролните органи на ИА „АА“ по чл. 166, ал. 2, т. 5 от Закона за движение по пътищата, съгласно който контролните органи на ИА „АА“ могат да проверяват документите за самоличност на пътниците, пътуващи в МПС, извършващи обществен превоз на пътници, както е случая. Сочи, че копията на личните карти са били необходими, за да послужат като доказателство за това, че точно тези лица са се превозвали с проверявания автобус. Наред с това твърди, че с обжалваното решение неправилно е приложена принудителна административно мярка по чл. 58, параграф 2, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679. Изтъква, че разпоредбата на ал. 7 на чл. 85 от ЗЗЛД, която дава възможност за налагане кумулативно на имуществена санкция и ПАМ е нова и е в сила от 04.05.2023 г., тоест след постановяване на решението. По изложените съображения се иска от съда да се отмени изцяло оспореното решение на КЗЛД. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, редовно призована не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Ф. С. Д., чрез процесуалния си представител адв. Д. моли да се потвърди решението на КЗЛД.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител

Съдът като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи и представените доказателства намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, от лице имащо правен интерес, депозирана в установения в чл. 149, ал. 2 от АПК срок, поради което е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството пред КЗЛД е образувано по повод подадена жалба от заинтересованата страна Ф. Д. (ЗС) с рег. № ППН-01-336 от 19.04.2021 г., с твърдение за неправомерно копиране на личната ѝ карта от контролните органи на ИА „АА“ при извършена проверка на автобус, превозващ пътници. В жалбата се твърди, че проверката е продължила около 4 часа, в присъствието на органи на МВР и служители на Инспекцията по труда. Посочва, че на шофьора на автобуса Р. Д. е съставен АУАН, като инспекторът И. е взел личните карти на пътниците, като ги е отнесъл някъде и ги е върнал след около час. Посочва, че за твърдяното нарушение е узнала по повод разпита ѝ в съдебно заседание, проведено на 21.03.2021 г., в качеството ѝ на свидетел по дело АНД № 382/2020 г. по описа на Районен съд - Велинград, когато е разбрала, че ксерокопията на личните карти на 11 жени, вкл. и нейната са иззети като веществени доказателства за съставянето на АУАН. В жалбата твърди, че не е давала съгласие да се копира личната ѝ карта.

КЗЛД на закрито заседание, проведено на 25.05.2022 г. е приела жалбата на ЗС за процесуално допустима и е насрочила открито заседание за разглеждането ѝ по същество, с призоваване на страните. Жалбата е разгледана по същество на проведени две заседания на КЗЛД видно от представените по делото протоколи № 28 от

6.07.2022г. и 43 от 23.11.2022 г., при наличието на предвидения в ЗЗЛД кворум и мнозинство за приемане на решение.

В оспореното решение КЗЛД е изложила мотиви за допустимостта на жалбата на ЗС, като подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, приемайки, че Ф. Д. е узнала за нарушението на 09.03.2021 г., когато е получила призовка да се яви като свидетел по АНД № 382/2020 г. по описа на Районен съд - Велинград. КЗЛД е обосновала този извод с наличните по административната преписка доказателства, от които е установила, че към момента на извършване на проверката на 29.07.2020 г. ЗС не е била уведомена от инспектора за копирането на личната ѝ картата. Същото възражение за просрочие на жалбата на ЗС е направено и с настоящата жалба. Настоящият съдебен състав намира за неоснователно възражението. Съгласно [чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД](#) при нарушаване на правата му по [Регламент \(ЕС\) 2016/679](#) и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Разпоредбата е императивна и определя преклузивен срок, за който КЗЛД е длъжна служебно да следи. По делото не са налице категорични доказателства, от които безспорно да се установи момента на узнаване от ЗС за извършеното нарушение, но доколкото жалбата е подадена в двугодишния срок по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД съдът намира, че същата не е просрочена. Съдът по принцип споделя становището на ИА“АА“, че ЗС не е узнала за копирането на картата от момента на получаване на призовката за призоваването ѝ като свидетел по АНД № 382/2020 г. по описа на Районен съд – Велинград, нито пък на проведеното на 22.03.2021 г. съдебно заседание, но това не променя горния извод, тъй като по делото не са налице доказателства, от които безспорно да се приеме, че на датата на проверката 29.07.2020 г. ЗС е знаела, че личната карта ѝ карта ще се копира или, че същата е била уведомена за това.

За да постанови оспореното решение от фактическа страна КЗЛД е приела, че на 29.07.2020 г. от страна на служителите на ИА“АА“ има неправомерно боравене с лични данни, изразяващо в копиране на личната карта на Ф. Д., а от правна страна, че са нарушени разпоредбите на чл. 25г от ЗЗЛД.

Не се спори между страните, а и от приетия като доказателство АУАН се установява, че на 29.07.2020 г. е съставен акт за административно нарушение на водачът Р. Д. за това, че около 15.30 часа на главен път II-84 км. 35-860, до сушилниа „Хмел, е управлявал автобус с рег. [рег.номер на МПС], мерцедес, като извършва обществен превоз на пътници-специализиран превоз на 16 бр. пътници от [населено място] за [населено място] без пътен лист и без маршрутно разписание съгласувано с областен отдел „АА“-П., като автобусът не е обозначен с табела, превоз за „Специализиран превоз“.

По делото не се спори между страните, а и от представения по делото АУАН се установява, че личните карти на лицата намиращи се в автобуса са копирани и приложени към него като доказателства.

Спорът по делото се свежда до това дали контролните органи на ИА“АА“ са имали право да копират личните карти, предвид разпоредбата на чл. 25г от ЗЗЛД, съгласно която администратор или обработващ лични данни може да копира документ за самоличност само ако това е предвидено със закон.

Безспорно по делото е, че инспекторите от ИА“АА“ са обработващи лични данни по смисъла на чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 216/679, както и че копирането на документа за самоличност представлява обработване по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС)

216/679.

В случая не се установява от разпоредбата на чл. 166, ал. 2, т. 5 от Закона за движение по пътищата да е предвидено правомощие на контролните органи от ИА“АА“ да копират документите за самоличност на пътниците, превозвани с моторни превозни средства, предназначени за обществен превоз. В разпоредбата на чл. 166, ал. 2, т. 5 от Закона за движение по пътищата е предвидено при изпълнение на функциите си по този закон контролните органи от ИА“АА“ да проверяват документите за самоличност, но не и да ги копират. Т. правомощие не е уредено и в представените по делото Указания за контролната и административнонаказателната дейности в ИА“АА“, утвърдени със заповед № РД-08-59/10.09.2020 г. на изпълнителния директор на агенцията. В тази връзка съдът намира, че следва да се направи уточнение относно самото обработване на личните данни от документа за самоличност, чрез снемането им и разликата между копирането на документа за самоличност. Разпоредбата на чл. 25г от ЗЗЛД не забранява по принцип записването на данни от документа за самоличност, а създаването и съхраняването на копия от документа, освен ако това е предвидено със закон. Следователно в случая инспекторите на основание 166, ал. 2, т. 5 от Закона за движение по пътищата са могли да снемат личните данни от документите за самоличност на пътниците, като ги опишат в съставения АУАН, което би имало същата доказателствена стойност.

При положение, че по делото не са наведени конкретни твърдения, съответно и доказателства, за наличие на основания за копирането на личните карти, освен че са били необходими като доказателство за извършеното нарушение от водача на проверявания автобус, правилно КЗЛД е приела, че е нарушена разпоредбата на чл. 25г от ЗЗЛД.

Относно възражението в жалбата за размера на наложената имуществена санкция съдът намира, че същата съответства на разпоредбата на чл. 85 ал. 2 от ЗЗЛД. С разпоредбата на чл. 83, параграф 2 от Регламент (ЕС) 217/679 са предвидени общите условия за налагане на административни наказания, като изрично е предвидено когато се взема решение дали да бъде наложено административно наказание "глоба" или "имуществена санкция" и се определя нейният размер, във всеки конкретен случай надлежно да се разглеждат следните елементи: естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената им вреда; дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност; действията, предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни; степента на отговорност на администратора или обработващия лични данни като се вземат предвид технически и организационни мерки; евентуални свързани предишни нарушения, извършени от администратора или обработващия лични данни. В случая правилно КЗЛД е възприела горните условия, като е определила имуществената санкция в размер 1500 лева, която съдът намира, че е в справедлив размер, тъй като е под максимално определения в закона от 5000 лева и санкцията би постигнала ефективен резултат. При определяне на размера на имуществената санкция КЗЛД правилно е взела предвид липсата на предишни нарушения от една страна, а от друга е отчела и отегчаващия фактор, че са копирани общо 11 документа за самоличност.

Съдът не споделя възражението на жалбоподателя за незаконосъобразно налагане кумулативно на имуществена санкция и ПАМ. Съгласно чл. 83, параграф 2 от

Регламент (ЕС) 2016/679 в зависимост от обстоятелствата във всеки конкретен случай административните наказания "глоба" или "имуществена санкция" могат да се налагат в допълнение към мерките, посочени в член 58, параграф 2 и, или вместо тях. Обстоятелството, че в случая са копирани 11 лични карти е достатъчно основание КЗЛД да издаде ПАМ, с която да задължи ИА "АА" за цялостно и системно обучение на административния персонал, който извършва проверки и съставя актове за установяване на административни нарушения, наред с наложената имуществена санкция Действително разпоредбата на ал. 7 на чл. 85 от ЗЗЛД е нова и е в сила от 04.05.2023 г., като видно от съдържанието ѝ обаче, с нея се транспонира в ЗЗЛД разпоредбата на чл. 83, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Доколкото Регламент (ЕС) 2016/679 има пряко действие, то в правомощията на КЗЛД е да прецени дали да наложи единствено имуществена санкция или едновременно с нея да постанови ПАМ с оглед конкретните обстоятелства, какъвто е настоящия случай.

Горното води до извод за неоснователност на жалбата, поради което на основание чл. 172, ал. 2, АПК съдът следва да отхвърли оспорването.

С оглед изхода на спора на основание чл. 143, ал. 3 от АПК искането на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено, като жалбоподателят следва да бъдат осъден да заплати на Комисията за защита на личните данни 100 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ срещу решение № ППН-01-336/2021 от 30.01.2023 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на Комисията за защита на личните данни разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: